

Brännkyrka bladet

Information från Brännkyrka församling
Svenska kyrkan • november 2003

Det här får du för kyrkoavgiften

73 öre per hundralapp. Det är vad du som medlem i Svenska kyrkan satsar på Brännkyrka församlings gudstjänstliv och verksamhet inom olika områden. Det är en hel del du får för de pengarna!

Sid 2

Syföreningen man inte vill gå ur

Linnéa blev medlem redan på 1960-talet, flera av de andra har hängt med i decennier. Det är ju både roligt och meningsfullt att träffas och arbeta för en god sak. Man blir kvar på livstid.

Sid 3

Porträttet

”Straffet” blev en positiv skjuts

17-åriga Sussi dömdes till tjugo timmars ungdomstjänst. Det blev en placering i Brännkyrka församling.

Sid 7

Ny psalmbok och evangeliebok i advent

Nya rubriker och nya formuleringar – nu i advent möts du av många förändringar i de texter som läses under högmässan.

Sid 7

Här gör vi gudstjänsten tillsammans

Söndagseftermiddagens Fruängsmässa är ett nytt sätt att fira gudstjänst. Här samlas präst och deltagare till ett lågmälat samtal som avslutas med mässa och nattvardsgång.

Sid 8

Gud en kompis i vardagen sedan mer än 40 år

Tore Nydevik, präst i Brännkyrka församling, tog som 18-åring steget att bli kristen. Lekfullhet och allvar går hand i hand i Tores relation till sin Gud.

Jag och Gud Sid 8

Kyrkan förenar dem över partigränserna

Två starka kvinnor arbetar tillsammans i Brännkyrka kyrkoråd. Elisabeth Halldén och Inger Braun representerar olika politiska partier men som kyrkopolitiker försöker de alltid enas kring församlingens bästa.

Solidaritet och omsorg, frihet och individualitet – i politiken hjärtefrågor som ofta står i motsats till varandra. Inom det kristna budskapet ryms de faktiskt sida vid sida. Det tar Inger och Elisabeth fasta på i sitt arbete som förtroendevalda.

Sid 4-5

FOTO: HÅKAN FLANK

Vad har ärkebiskopen med ditt medlemskap i Svenska kyrkan att göra?

Ledaren Sid 2

Ledaren

KG Hammar, pengarna eller livet...?

Det kan finnas många skäl att lämna Svenska kyrkan. Man måste inte motivera sitt utträde. Det räcker med en anmälan och en underskrift. Men bland de drygt 200 Brännkyrkabor som hittills i år valt att begära utträde finns också några som tagit sig tid att lämna en förklaring till sitt beslut. Det uppskattar jag. Därför har jag också tagit mig tid att svara, vilket ibland lett till givande brevväxling och i något fall också till ändrat beslut.

Ett skäl är KG Hammar. I de flesta fall handlar det då inte om hans tolkning av Jesu underverk eller av jungfrufödseln, utan om hans ställningstagande i politiska frågor. Man kan ha olika uppfattningar om KG Hammar och hans uttalanden. Men ett hållbart skäl att lämna Svenska kyrkan är det knappast. Svenska kyrkan är inte identisk med KG Hammar. Vad KG Hammar säger och gör är inte normerande för kyrkan. KG Hammar må vara ärkebiskop och en av de främsta företrädarna för Svenska kyrkan, och som övriga präster har han i sina prästlöften lovat att hålla fast vid kyrkans bekännelse.

Problemet – eller snarare tillgången –

är att de bekännelseskriterier som Svenska kyrkan bygger på är dokument som är öppna för tolkning. Det är till och med en nödvändighet att de, liksom Bibeln, tolkas i varje ny tid. Kyrkan har alltså en bekännelse, men för att få vara med ställs inga krav, varken på tro eller bekännelse och än mindre på politisk färg.

Svenska kyrkan består av människor, du och jag och KG Hammar. Vi har olika uppfattningar i frågor som rör vårt samhälle och det politiska livet. Men också när det gäller trons liv är det högt i tak. Det ska vi vara tacksamma för. KG Hammar är alltså inget skäl att lämna kyrkan, snarare ett skäl att bli kvar.

Pengarna är ett annat skäl. Det kostar att vara med, alltför mycket tycker några. Jag är inte den som vill döma. När det är svårt att få pengarna att räcka, måste man prioritera. Många församlingsbor, inte minst de äldre, lever under sådana villkor. Men det finns också välbeställda som på grund av sin höga inkomst måste betala en – i kronor räknat – hög kyrkoavgift och som av det skälet väljer att lämna kyrkan. Inte sällan stannar

då den av makarna som har den lägsta inkomsten kvar, för att inte klippa bandet med kyrkan helt. Även här är det fråga om prioritering, men också om solidaritet: Kan det vara en glädje att göra det möjligt för andra att få del av det som kyrkan vill erbjuda?

Till sist handlar det ändå om livet och om din egen relation till kyrkan och kyrkans Herre. Om din livsyn är sådan att kristen tro inte har något värde eller någon relevans, om du anser att Svenska kyrkan och vad den står för inte är en tillgång utan en belastning i vårt samhälle, då finns det skäl att överväga ett utträde.

Men om kristen tro har en plats i ditt liv, om du bejaktar de värden som kyrkan står för, om du menar att Svenska kyrkan kan vara en positiv kraft i vårt samhälle, om du anser det väsentligt att möjligheten till gudstjänst och församlingsverksamhet finns, då finns det också alla skäl att vara med.

Torkil Nilson
Kyrkoherde

En insats som ger mångdubbel utdelning

Är du en av dem som funderar på utträde ur Svenska kyrkan? Väger de ekonomiska skälen tyngst? Kyrkoherde Torkil Nilson har sammanställt vad du får för din kyrkoavgift. Kanske hittar du där mycket du inte vill avstå från.

Fredagen den 31 oktober står jag vid församlingens fax. Blad efter blad spottas ut, anmälan efter anmälan om utträde ur Svenska kyrkan. I några veckor har det pågått, först som enstaka droppar, sedan som en rännil. Nu tycks fördämningen ha brutit, det forsar. Behövs inte kyrkan?

En stund senare befinner jag mig i kyrkan. Det är dagen före Alla helgons dag. Här är strömmen den omvända. Dagen därpå skulle den tillta i styrka. När helgen var över hade över 3 000 människor besökt vår kyrka, tänt ljus, lyssnat på orgelmusik, deltagit i gudstjänster, sökt tröst i saknaden efter nära och kära. Jo, kyrkan behövs.

Jag vet inte, men kanske var några av människorna de-

samma, några som skickade fax kom också för att tända ett ljus. För många är det viktigt att möjligheten finns, men inte självklart för alla att dela på kostnaden. Det finns givetvis ett samband mellan möjlighet och ansvar. Om möjligheten ska finnas också i framtiden, måste många

FOTO: HÅKAN FLANK

vara med och ta ansvar. Om vi blir för få, kommer möjligheten inte att finnas för någon.

När du anmäler att du inte längre vill tillhöra Svenska kyrkan, informeras du om vad du i

fortsättningen inte får. Viktigare är att veta vad du som kyrkotillhörig faktiskt får för din avgift och vad du bidrar till.

- Du tar ett personligt ansvar för vårt gemensamma kulturarv, en kyrkobyggnad med ursprung redan i 1100-talet.

- Du gör det möjligt att hålla kyrkorummets öppet för gudstjänst och enskild andakt, ljusständning i Allhelgonatid.

- Du får möjlighet att tala i förtroende med en präst som lyder

under tystnadsplikt, att delta i samtalsgrupper.

- Du får förmånen att lyssna till orgelmusik och körsång, sjunga med om du vill.

- Du är välkommen att fira gudstjänst på söndagar, helgdagar och under veckan.

- Du erbjuds livstolkande riter vid viktiga tillfällen i livet, både i glädje och i sorg.

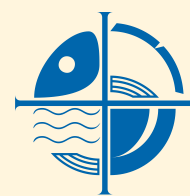
- Du hjälper till att bryta isoleringen för de äldre, de sjuka och ensamma genom kyrkans diakoni.

- Du skapar möjlighet till verksamhet bland barn och ungdomar, att förmedla kristna värderingar.

- Du bidrar till kyrkans närvaro i samhället, i skolor och på arbetsplatser.

En del av detta har du tillgång till utan att tillhöra kyrkan. Men utan din tillhörighet är det inte säkert att tillgången i framtiden kommer att finnas, varken för dig eller någon annan. Om kyrkan är viktig för dig, så är du viktig för kyrkan.

Torkil Nilson

BRÄNNKYRKA
FÖRSAMLING

POSTADRESS

Box 64, 125 22 Älvsjö
TELEFON 08-447 11 00 vx
TELEFONTIMID må-fr 9.00-15.00
E-POST info@brannkyrka.org
WEBBPLATS www.brannkyrka.org

KYRKOHERDE Torkil Nilson

447 11 13, 073-671 21 00
KANSLICHEF Eva Jarenius
447 11 03

BESÖKSADRESSER

BRÄNNKYRKA KYRKA OCH FÖRSAMLINGSEXPEDITION
Götalandsv. 189-191, Älvsjö
BESÖKSTID må-fr 9.00-15.00
FAX 08-86 09 22

VAKTMÄSTERI

447 11 15, 073-587 11 22
HUSMOR
447 11 19

FRUÄNGENS KYRKA OCH FÖRSAMLINGSLOKALER

Fruängens kyrkogata 3-7
FAX 08-88 12 20
VAKTMÄSTERI
447 11 24, 073-956 45 35

• • •

PRÄSTER

Eva Ellnemyr
447 11 14, 073-671 20 84
Annika Fernberg
447 11 11, 073-671 20 93
Ingmar Johansson
447 11 29, 0708-82 05 12
Beatrice Lönnqvist
447 11 27, 073-671 30 52
Tore Nydevik
447 11 30, 073-631 92 31
Bertil Närding
447 11 21
Stanley Rydell
447 11 28, 073-631 92 07
Inga-Brith Åkerman
447 11 12, 073-671 21 05

DIAKONER

Birgitta E Andersson
må, to 10.00-12.00
447 11 25, 073-968 06 80
Agneta Frisk
on, fre 9.00-11.00
447 11 04, 073-346 10 21
Anders Sundberg *tjl*

MUSIKER

Birgitta Wensheim
on 9.00-11.00, 711 82 23
(447 11 06, 070-751 16 49)
Peter Gunnarsson
ti 15.00-16.00, 447 11 06
Minna Heimo
ti 13.00-14.00, 447 11 06
073-593 10 61

FÖRSAMLINGSASSISTENTER

Åsa Bjerkerot
447 11 05
Ingemar Cederlund
447 11 16, 073-965 66 59

INFORMATÖR

Kari Malmström
447 11 02, 0708-47 69 31

I korthet

Församlingens budget för 2004 fastställd

Kyrkorådets förslag till drift- och investeringsbudget klubbades igenom av kyrkofullmäktige den 13 november. Därmed är ramarna klara inför nästa års verksamhet.

Kyrkoavgiften är som tidigare 73 öre per skattekrone, eller 73 öre per 100 inkomstkronor. Till detta kommer en avgift till Stockholms stift om tre öre. De förtroendevaldas arvoden förblir oförändrade även under 2004, och kyrkkaffet är fortsatt kostnadsfritt i båda kyrkorna.

10 miljoner kronor har avsatts för uppförandet av Fruängens nya kyrka. Medel är också avsatta för renovering av Brännkyrka kyrkas interiör.

"Det händer..." Nytt informationsblad

I det lilla bladet "Det händer..." hittar du aktuell information om församlingens gudstjänster, konserter och andra evenemang de närmaste fjorton dagarna.

Du kan hämta bladet i våra kyrkor och övriga lokaler. Har du svårt att ta dig dit kan du få "Det händer..." hemskickat, ring 447 11 00 och anmäl intresse.

Fler frivilliga behövs på Gyllene Rattens flyktingboende

Sex damer från Brännkyrka församling hjälper regelbundet och utan arvode de boende på Gyllene Ratten, i vävstugan, i barnverksamheten "Lill-Ratten", och med läxhjälp i biblioteket.

Dessa frivilliga behöver förstärkning! Det är ofta kö för att få hjälp, så har du en stund över och vill göra en insats, ring Kerstin Fries, 647 33 93, eller Torbjörn Nilsson på Gyllene Ratten, 5084 8601.

Reportaget

Nya medlemmar välkomna, men se upp – du blir fast direkt

Högt i tak, glada skratt och varm gemenskap – fjorton dagar går fort och äntligen får man träffas igen! Varannan torsdageftermiddag samlas damerna i Fruängens kyrkliga syförening i sällskapsrummet, Fruängens kyrka.

Kyrkliga syföreningar har lång tradition, har funnits och finns fortfarande i många församlingar. Den här sortens förening har välgörenhet som ledstjärna. Medlemmarna handarbetar, ordnar regelbundet försäljning av alstren och skänker överskottet till olika hjälporganisationer.

Föreningen blomstrar

Fruängens syförening är idag den enda inom Brännkyrka församling. Den blomstrar envist under ordförande Inger Palms inspirerande ledning.

När Brännkyrkabladet träffar syföreningen står julbasaren för dörren. Mycket ska planeras, vem ska baka vad till kaffe-försäljningen, vem ska bemanna vilket bord, vem ska hålla i lotterierna? Men innan planeringen tar vid ska man få tid att umgås. Inger hälsar välkommen, sedan dricker man kaffe och småpratar. Prästen Tore Nydevik leder ett andaktsinslag med gemensam sång.

Här är lätt att känna sig välkommen. Tyra von Walden är föreningens nyaste medlem.

– Det är en så hjärtlig stämning, alla är vänliga. Jag har alltid haft så mycket att göra, är aktiv i SPF bland annat, men nu tyckte jag att det var dags att äntligen gå med i syföreningen, säger denna alerta 94-åring.

På papperet har föreningen ett trettiotal medlemmar. Riktigt så många samlar inte träffarna, men omkring 20 brukar dyka upp. Några av de äldsta medlemmarna har helt enkelt

FOTO: HÅKAN FLANK

Att träffas är det viktigaste. Glada skratt fyller rummet då syföreningens damer möts.

inte ork längre, men att gå ur föreningen – aldrig! Här har man så trevligt att man blir kvar på livstid.

Linnéa Jerrold har varit med sedan 1967. Hon fick höra talas om syföreningen på en föräldraträff i samband med att sonen konfirmerades.

– På den tiden fanns många hemmafruar, syföreningen blev en träffpunkt. Men det var anorlunda då, vi satt vid långbord och handarbetade under träffarna.

Numera är umgänget det viktigaste när man ses. Hilda Kjellgren har visserligen med sig stickningen, men de flesta handarbetar hemma. Hilda själv stickar som allra snabbast när det är något riktigt bra på TV, berättar hon.

– Jag, däremot, har stickat färdigt, säger Inga-Lill Hammarin. Jag stickade mängder för, bland annat lusekofor un-

der kriget. Nu ägnar jag energin åt att sälja andras saker istället – våra basarer är bland det roligaste jag vet.

Dags att lämna över

I 31 år har Inger Palm varit föreningens ordförande. Hon är rörd över det upprepade förtroendet, men nu vid fyllda 86 tycker hon att det är lagom att lämna ordförandeskapet vidare vid nästa årsmöte.

– Här finns säkert flera som är villiga att ta över, säger hon lugnt. Vi har en stark gemenskap som de flesta tyckt att det varit lätt att komma in i.

Det intygas av Margret Alpmo, som är 57 och föreningens yngsta medlem. Hon blev sjukpensionär för några år sedan och hade tråkigt.

– Jag har alltid gillat att handarbete, och så såg jag en pytteannons i lokaltidningen om syföreningen. Jag blev fast di-

rekt. Här är härliga möten över generationsgränserna!

En så här livaktig förening lämnar naturligtvis en del spår i den församling där den verkar. Den textila altartavlan i Fruängens kyrka, till exempel, är en gåva från syföreningen – visserligen inte producerad av damerna men väl donerad. Och tavlan vid sidan om altaret har sytts av flinka syföreningsfingrar, liksom dopklänningarna som finns till låns i Brännkyrka kyrka och som genom åren burits av åtskilliga dopbarn.

Fler medlemmar är välkomna! Syföreningen tar julledigt nu, men träffas igen den 22 januari 2004.

Kari Malmström

Vill du vara med?

Kontakta Inger Palm, telefon 88 10 85, eller kom direkt. Syföreningen träffas torsdagar jämna veckor 13.00-15.00.

Församlingens julkrubbor

finns på plats i våra kyrkor från och med tisdag 2 december.

Många skolklasser och förskolegrupper har bokats in till krubbvisningarna, där församlingens präst, barnledare och musiker i ord och ton berättar om undret i Betlehem. Hemmavarande barn med föräldrar kan passa på att delta

- fredag 5/12 10.30 i Fruängens kyrka
- måndag 8/12 10.30 i Brännkyrka kyrka

FOTO: ÅSA BIERKEROT

Julen – barnens högtid

Se hit, alla barn! Välkommen till Brännkyrka kyrka

- Första advent 30/11 09.30 Familjegudstjänst med barnkör
- Luciadagen 13/12 18.00 "Lucia tänds sina ljus" med barn- och ungdomskörer
- Julafton 24/12 10.00 Gudstjänst kring krubban med barnkör

Brännkyrka-
bladet

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLINGSBLAD
REDAKTÖR: KARI MALMSTRÖM
REDAKTIONSRÅD:
HENRIK BOKEDAL, KARI MALMSTRÖM,
TORKIL NILSON
ANSVARIG UTGIVARE: TORKIL NILSON

Nästa nummer utkommer v 13

Hur styrs din församling?

Församlingens högsta beslutande organ är kyrkofullmäktige. Ledamöterna väljs vid de kyrkliga valen, som genomförs vart fjärde år. Där har alla som är medlemmar i Svenska kyrkan och fyller 16 år senast på valdagen rösträtt.

Vilka kan bli valda?

De kandidater som du kan rösta på föreslås av så kallade nomineringsgrupper, vanligtvis de etablerade politiska partierna, men partipolitiskt obundna gruppering finns också. För att vara valbar måste man vara döpt, tillhöra Svenska kyrkan, vara folkbokförd i församlingen samt fylla 18 år senast på valdagen.

Hur utses kyrkorådet?

Kyrkorådet väljs av kyrkofullmäktige, med kyrkoherden som självskrivna ledamot. Kyrkoherden och kyrkorådet ansvarar tillsammans för församlingens verksamhet, där de grundläggande uppgifterna är gudstjänst, undervisning, diakoni och mission.

Vad bestämmer de?

Brännkyrka församlings kyrkofullmäktige har 25 ledamöter och 13 ersättare och sammanträder vanligen två gånger om året. Vid novembersammanträdet fastställer man kyrkorådets förslag till budget för det kommande verksamhetsåret, vid vårsammanträdet godkänner man årsredovisning och verksamhetsberättelse för föregående år.

Kyrkorådet har elva ledamöter, kyrkoherden inräknad, och tio ersättare. Rådet sammanträder ungefär en gång per månad, och fattar beslut i alla löpande ärenden för verksamheten.

Man kan säga att kyrkorådet fungerar som församlingens "regering". Som du ser finns stora likheter mellan sättet att styra en församling och vad du känner till från kommun, landsting och riksdag.

Kyrkopolitikerna som he

De är lika gamla, födda 1941. I trettioårsåldern valde de båda två att engagera sig politiskt för att kunna påverka saker och ting. Så småningom blev de kyrkopolitiker. Inger Braun är moderat och ordförande i Brännkyrka församlings kyrkoråd. Elisabeth Halldén är socialdemokrat och rådets vice ordförande. Två starka kvinnor, vana att ta ansvar och att stå för sina åsikter. Hur ser de på sin roll som förtroendevalda? Hör verkligen politik och kyrka ihop? Går de själva i kyrkan? Och tror de på Gud?

Jo, man törs fråga kyrkorådets ordförande om hon tror på Gud. Det gör hon, även om hon faktiskt inte går i kyrkan särskilt ofta.

– Jag kan göra insatser för kyrkan ändå, vara aktiv på mitt sätt. Självfallet är församlingens gudstjänstliv jätteviktigt, men jag har själv inte funnit tiden att delta, helt enkelt, säger Inger Braun.

Hon menar att mötet med Gud likaväl kan ske i trädgården, ute i naturen eller mitt i vardagen – att man kan skapa gudstjänst var som helst.

– Det jag brinner för som kyrkopolitiker handlar mycket om att värna Svenska kyrkan som samfund, att visa att det är viktigt att vara med, och att man kan vara medlem på flera sätt.

– Som förtroendevald har man möjlighet att sprida eller återuppväcka intresse för kyrkan, bara genom att berätta vad man gör,

an knyter Elisabeth Halldén. Att stå för sitt engagemang, bland vänner, på jobbet, och så vidare. Jag är stolt över att vara kyrkopolitiker, även om jag fått utstå en hel del från också, inte minst inom mitt eget parti.

För Elisabeth själv går dock socialdemokratin och det kristna kärleksbudskapet hand i hand. Hennes Gud är en hjälpande, stöttande Gud, fjärran från den straffande Gud hon tog avstånd från i ungdomen.

Tror på "meningen"

Varken Inger eller Elisabeth hade någon aktiv ambition att syssla just med kyrkopolitik, även om intresset fanns där. Elisabeth hade viss kontakt med församlingen eftersom barnen gick i söndagsskola och senare deltog i ungdomsverksamheten.

– Så var det en kyrkopolitiker som ville sluta, och jag blev tillfrågad av min partiförening om jag var intresserad. Det är så med

Elisabeth Halldén och Inger Braun är inte alltid ense, men hittar ändå oftast en

mening, att jag tror på "meningen" med saker och ting. När något kommer i min väg så finns det en mening med det – så jag tackade ja.

Hon hamnade i kyrkofullmäktige och något senare i kyrkorådet. Då, i slutet på 80-talet, var kyrkopolitiken i Brännkyrka fylld av traditioner och de flesta företrädarna hade suttit på sina poster i många år.

– Jag började med att göra bort mig, kan man säga. Jag ville påverka, så jag började skriva ihop förslag och idéer utifrån vad jag själv tyckte att kyrkan skulle göra, utan att förankra i min parti-grupp först – och det var inte populärt, skrattar hon.

Inger kom in i kyrkorådet något år senare, som ersättare för en ledamot som avgick i förtid. Efter kyrkovalet 1991 blev hon rådets ordförande och ledare för en koalition mellan de borgerliga partierna. Socialdemokraterna hade då haft majoriteten i flera decennier, så Inger fick i dubbel bemärkelse skapa sina egna traditioner.

Mer som förenar

Hur är det då i dagens Brännkyrka kyrkoråd? Finns det politiska motsättningar? Vad är det egentligen som skiljer partierna åt?

Inger och Elisabeth medger att det är mer som förenar. Det gäller inte bara dem själva, utan hela kyrkorådet. Visst finns en och annan hjärtefråga som drivs av enskilda partier eller ibland av enskilda förtroendevalda, men samsynen är stor.

– Vi försöker enas, diskutera oss fram, se det bästa ur församlingens synpunkt, säger Elisabeth, och Inger infaller:

– Kompromissen ligger ju i den demokratiska processen. Ingen kan få igenom alla sina idéer, man måste samla en majoritet bakom de beslut som fattas.

En moderat, en socialdemokrat. Visst skymtar deras olika politiska åskådning fram då och då under vårt samtal. Elisabeth beto-

Elisabeth Halldén

Yrke Arbetar på Lärgården vid Långbro sjukhus, där hon undervisar i psykologi, etik och andra vårdämnen. Utbildad sjuksköterska och lärare.

Bor I Fruängen sedan 1967. Flyttade till församlingen redan -65, som nybakad sjuksköterska till en tjänstebostad på Långbro sjukhus.

Familj Barnen Iris, 36 år och Jörgen 32. Sondottern Tyra fyller två i januari och får snart ett syskon. Elisabeth delar numera lägenhet med exmaken Sven. De separerade 1979, i en "mycket lycklig skilsmässa", där vänskapen bestått och vuxit med åren.

Kort om uppväxten Uppvuxen i småländska Rogberga utanför Huskvarna. Efterlängtat endabarn. Mamma sjöng i kyrkokören, så Elisabeth var ofta i kyrkan. Hon gick i Missionsförbundets söndagsskola och var med i juniorena. Pappa gick aldrig i kyrkan, "men han var nog egentligen en troende person". Tog realexamen i Jönköping, gick på folkhögskola och flyttade sedan till Stockholm och sjuksköterskeskolan.

Politiskt Elisabeth har alltid haft ett politiskt intresse, och i mitten av 70-talet gick hon med i socialdemokraterna. Blev aktiv i Fruängens (s)-förening. Barn- och ungdomsfrågor och demokratifrågor engagerade henne mest. Har haft kommunala förtroendeuppdrag i skoldistriktetsnämnd och som medborgarvittne hos polisen.

hellre samsas än strider

ändå oftast en väg till samförstånd.

FOTO: HÅKAN FLANK

nar solidaritet och omsorg, Inger frihet och individualitet. Det fina i kråksången är att allt detta rymms inom det kristna budskapet.

Något de båda tror bergfast på är den öppna folkkyrkan, det demokratiska styret. De betraktar sig som företrädare för församlingsborna, kyrkans medlemmar. De vill båda att kyrkan verkligen ska vara öppen för alla, sökare och tvivlare likaväl som aktivt troende.

– Det finns så många som är på vandring mot tro, har behov av andlighet, säger Elisabeth. På sätt och vis är det väl kyrkans mål att väcka den där tron, och det tror jag man gör genom öppenhet. Jag tror också att vi inom kyrkan måste bli tydligare, profilera oss,

”Jag värdesätter henne högt som politiker och människa. Vi respekterar varandra”

Inger om Elisabeth

att jag kallar min tro kristen. Men hade jag vuxit upp i Turkiet hade jag kanske varit muslim, i Indien hindu.

Kyrkan har något för alla

Samtidigt är de medvetna om att Svenska kyrkan tappar mark, lite mer för varje år. Kanske inte när det gäller de aktiva deltagarna, men det passiva medlemskapet är inte självklart längre. Fler och fler väljer att utträda.

– Vi måste skrida till handling nu, säger Inger. Jag har engagerat mig i det här för att kyrkan inte ska försvinna – den är jätteviktig! Det är tragiskt när äldre människor, som aldrig tänkt tan-

ken att utträda, går ur av ekonomiska skäl. Det kanske borde vara möjligt att differentiera avgiften. Men vi måste inse att vi är en kyrka *nu*, i vår tid. Och man behöver inte gå ur kyrkan bara för att man inte går dit!

– Ibland kan jag bli väldigt orolig för kyrkans framtid. Många tycker att gudstjänster är tråkiga och oengagerande, så är det, säger Elisabeth. Detta tror jag faktiskt påverkar många att gå ur kyrkan. Det är synd, för jag tror att inom Svenska kyrkan finns något för alla.

– Därför tycker jag att vi måste skapa fler nya gemenskaper, som berör människor idag. Mer av öppna forum, diakonal verksamhet, sådant som lockar barn, unga, familjer – och vara ute där människor finns, inte vänta på att de ska komma till oss.

Förankring utanför kyrkan behövs

Här talar två engagerade människor, med idéer, visioner och en tydlig förankring i sin kyrka och sin församling – även om de inte är särskilt flitiga gudstjänstdeltagare. Elisabeth var kyrkvärd under några år, och var naturligtvis då ofta i kyrkan. Sedan hon av tidsbrist avsåg sig kyrkvärdskapet medger hon att det blivit glest mellan besöken. Hon menar i likhet med Inger att man kan göra insatser för kyrkan på andra sätt. Och att kyrkopolitikerna, med sin förankring i den ”världsliga” världen, utanför kyrkan, verkligen behövs.

Hur kan man påverka då? Vilket inflytande har en kyrkopolitiker?

– Jag tycker inte att vi som politiker ska lägga oss i detaljer, säger Inger. Jag betraktar oss som en modern styrelse, som har anställt en kyrkoherde och en kanslichef för att leda arbetet i församlingen. Vårt ansvar är att sätta ramarna, bland annat de ekonomiska. På samma sätt resonerar jag som skolledare, man måste ge lärarna frihet, lita på dem.

– Som förtroendevalda ska vi dra upp riktlinjer, fatta övergripande beslut, håller Elisabeth med. Det ”politiska” är att utifrån våra olika övertygelser försöka påverka hur resurserna styrs, vad församlingen ska satsa på.

Kari Malmström

Brännkyrka församling – del av Sveriges största medlemsorganisation

Brännkyrka församling är en av drygt 2 200 församlingar landet över. Inom församlingens gränser bor ungefär 38 000 personer, och av dem är cirka 27 000 medlemmar i Svenska kyrkan. I Sverige totalt har Svenska kyrkan ungefär 7,2 miljoner medlemmar, och är därigenom Sveriges största medlemsorganisation.

2002 firades i Svenska kyrkan ungefär 340 000 gudstjänster med sammanlagt nära 15 miljoner deltagare. 600 av gudstjänsterna firades i Brännkyrka församling och samlade drygt 21 000 deltagare. Samma år samlades inom Svenska kyrkan 6 miljoner deltagare till 135 000 dop, vigslar, begravningar och konfirmationsgudstjänster – i Brännkyrka församling nära 19 000 deltagare vid 550 tillfällen.

Det finns ungefär 50 000 förtroendevalda och cirka 25 000 anställda inom Svenska kyrkan och dessutom åtskilliga frivilliga som engagerar sig ideellt i olika verksamheter. Till exempel sjunger omkring 100 000 människor i någon av körerna inom Svenska kyrkan.

Källa: Svenska kyrkans statistikdatabas och Svenska kyrkans hemsida

Nästa val 2005

Söndagen den 18 september 2005 genomförs nästa kyrkliga val.

Valdeltagandet har traditionellt varit lågt vid kyrkovalen, men vid det senaste valet 2001 skedde en märkbar höjning, från 10,8 procent till 14,2 för Svenska kyrkan som helhet, och från 8,4 till 14,2 för Brännkyrka församling.

Vid de kyrkliga valen väljs, förutom ledamöter till församlingens kyrkofullmäktige, även ledamöter till stiftsfullmäktige och Kyrkomötet.

Inger Braun

Yrke Biträdande rektor i Herrängens skola. Har vikarierat ett tag som rektor, men tyckte hon såg för lite av verksamheten, barnen och lärarna i den rollen. ”Det jobb jag har nu är perfekt, det passar mig – jag har jättekul jämt!”. Var dagmamma och hemmafru i några år när barnen var små.

Bor Bygde hus i Långsjö 1966. Tillbringar sommarloven i Skåne.

Familj Maken Bo, pensionerad kärnkraftsingenjör och konsult ”som nyligen hjälpte till när församlingen skulle välja värmesystem – så kan man också vara aktiv i kyrkan”. Maria född 1966, och Johan född 1969. Johan är pappa till femåriga Victor – högprioriterad när farmor planerar sin fritid.

Kort om uppväxten Uppvuxen i Ängby i Bromma. En syster, som också valt lärarbanan. Var som ung med i Ansgarsjuniorerna samt ledde söndagsskola. Utbildade sig till folkskollärare, ”en väldigt bra och bred utbildning, som jag har haft nytta av även som politiker”.

Politiskt I slutet av 60-talet djupnade Ingers intresse för politik till ett ställningstagande. Hon blev medlem i Moderaterna, allteftersom en mer och mer aktiv medlem. Inger har haft kommunala förtroendeuppdrag i fritidsdistriktsnämnd, taxeringsnämnd, Stadsteaterns styrelse och Polisenämnden Söderort. Satt också en mandatperiod som ersättare i Stockholms kommunfullmäktige – ”roligt, men tidskrävande”.

Kalendarium

Det händer...

Brännkyrka kyrka

Morgonmessa

Tisdagar 08.30 ojämna veckor

Lördagsgudstjänst

10.00 lördag 6/12
Kyrkkaffe/saft 09.30

Högmässa

Söndagar 11.00
Enkelt kyrkkaffe efteråt

Fruängens kyrka

Morgonmessa

Tisdagar 08.30 jämna veckor

Lunchmessa

12.00 onsdagar ojämna veckor

Lunchmusik

12.00 onsdagar jämna veckor

Sopplunch 20:-

varje onsdag 12.30
sista sopplunchen för året
serveras 17 december, första
2004 14 januari

Bön onsdagar 18.30

julupphåll v 52-02

Sökord: Gud onsdagar 19.00

julupphåll v 52-02

Öppet samtal om tro och liv

onsdagar 19.45 Café Örtagården
julupphåll v 52-02

Qigong, meditation och bön

Torsdagar 9.00 i kyrkan
julupphåll v 50-02

Fruängsmässa

Söndagar
16.00 eftermiddagsté
17.00 enkel mässa

café
örtagården
Öppet tisdag och torsdag
12.00-16.00

PROGRAMPUNKT • TISDAGAR 12.30
2/12

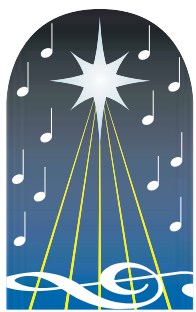
Musik i vintermörkret med
HansAnders, fiol och gitarr

9/12
Husbandet Vårbyarna!

16/12
"Julsånger och julmusik att
minnas" med Minna Heimo

Café Örtagården stänger
torsdag 18 december, öppnar
åter tisdag 13 januari 2004.

Här berättar vi om en del av vårt gudstjänst-, musik- och kulturutbud. Avvikelser kan förekomma. För aktuell information se predikotursannonsering i DN/SvD lördagar, veckoannonsering i Mitt i Söderort tisdagar samt evenemangsannonsering i Metro torsdagar. Besök även www.brannkyrka.org

Musik
i Advent
och jul

BRÄNNKYRKA KYRKA
SÖNDAG 30 NOVEMBER
16.00 OCH 18.00

Vi sjunger in Advent

Brännkyrka Motettkör

Gunnar Klum baryton

Kjell Svantes trumpet

Dirigent: **Birgitta Wensheim**

Fri entré

FRUÄNGENS KYRKA
LÖRDAG 6 DECEMBER 17.00

Julkonsert

Ta ton-kören

barnkören Fruänglarna

Instrumentalister

Peter Gunnarsson körledare

Åsa Bjerkerot körledare

Fri entré

BRÄNNKYRKA KYRKA
SÖNDAG 21 DECEMBER
16.00 OCH 18.00

"O, helga natt!"

Brännkyrka Motettkör

Arne Lundmark baryton

Julorkestern

Dirigent: **Birgitta Wensheim**

••• 16.00 medverkar även

Brännkyrkas barnkörer med

körledare Minna Heimo •••

Fri entré

BRÄNNKYRKA KYRKA
TISDAG 6 JANUARI 18.00

Trettondedagskonsert

Södertörns Brass

Brännkyrka Motettkör

Dirigent: **Birgitta Wensheim**

Fri entré

Ny psalmbok

Kyrkoåret inleds med ny evangeliebok

Första söndagen i advent tar vi en ny psalmbok i bruk. Egentligen är det inte själva psalmboken som är ny, utan evangelieboken. Evangelieboken utgör en del i Den svenska psalmboken. Det är där vi finner bibeltexterna för kyrkoårets alla söndagar och helgdagar.

När vi slår upp evangelieboken, så ser vi att dagens namn står överst. Redan här blir det några förändringar, fast inte under advent och jul. Enda skillnaden är att Den helige Stefanos dag eller Annandag jul får sin tyngdpunkt förskjutet. Julen vinner över martyrskapet, och dagen kallas nu Annandag jul eller Den helige Stefanos dag.

Detsamma sker senare med Jungfru Marie kyrkogångsdag eller Kyndelsmässodagen. Hädaneftre kommer Kyndelsmässodagen först.

Ändrade ämnen

Flera dagar får ändrade ämnen, i början av kyrkoåret endast smärre justeringar. Andra adventssöndagens "Riket som kommer" blir "Guds rike är nära". "Vägröjaren" på Tredje söndagen i advent, med tydlig syftning på Johannes döparen, blir nu en mera allmänt riktad uppmaning "Bana väg för Herren".

Söndagen efter jul har hittills "Guds son och Guds barn" ställts i relation till varandra. Nu begränsas ämnet till "Guds barn". "I Faderns hus" på Söndagen efter nyår kallas fortsättningsvis "Ett bödens hus". "Herrens härlighet" på Trettondedag jul förtydligas till "Guds härlighet i Kristus".

Kollektbönen kallas i fortsättningen Dagens bön. Kollekt betyder samla. Kollektbönen har dock ingenting med insamlingen av pengar att göra, utan har som syfte att samla dagens ämne i bön, och oss inför dagens ämne.

En tionde bibeltext

Efter Dagens bön följer så bibeltexterna. De är liksom tidigare ordnade i tre årgångar. Varje årgång har tre texter, en hämtad från Gamla testamentet, en från Nya testamentets brev och en från något av de fyra evangelierna. Nyheten är att varje söndag och helgdag fått en tionde bibeltext, en psaltarpsalm för växelläsning, sång, bön eller meditation.

Vad gäller valet av texter blir förändringarna många. Andra söndagen i advent ersätts till exempel profeten Malakis lite sträva domsförkunnelse med den mera visionära fredsprofetian hos Mika: "De skall smida om sina svärd till plogbillar och sina spjut till vingårdsknivar".

Söndagen efter jul blir nästan alla texter nya, däribland den kända berättelsen om Jesus och barnen: "Låt barnen komma hit till mig och hindra dem inte ...". Församlingens präster kommer att ställas in-

FOTO: HÅKAN FLANK

för nya utmaningar i förkunnelsen och gudstjänsten kommer att berikas med många nya bibeltexter.

Själva psalmboksdelen är oförändrad. Men i den utgåva av psalmboken som Brännkyrka församling har valt finns ett tillägg med 100 psalmer och sånger. Några av dessa är nyskrivna, andra är hämtade ur Evangeliska Fosterlandsstiftelsens psalmbokstillägg och ur samlingen Psalmer i 90-talet. Alltså kommer även vår sångskatt att utökas.

Övriga delar som ingår i psalmboken: Bönboken, Lilla katekesen och Kyrkohandboken, är exakt desamma som tidigare.

Torkil Nilson

På nya jobb

Gudstjänstförnyare drar vidare

Ingmar Johansson kom som nyprästvigd till Brännkyrka i juni förra året för att arbeta här under sin pastorsadjunktstid. Under julnattsmässan i Brännkyrka kyrka predikar han i församlingen för sista gången.

Hans nya arbetsplats är innerstadsförsamlingen S:t Johannes, där han redan varit i tjänst sedan mitten av oktober på ett halvtidsvikariat.

Under tiden i Brännkyrka har Ingmar aktivt deltagit i gudstjänstförnyelsen i Fruäng-

FOTO: HÅKAN FLANK

ens kyrka, bland annat med onsdagsmässorna Sökord: Gud och söndarnas Fruängsmässor.

– Jag har trivts så väldigt bra här i församlingen, både i ar-

betslaget och med församlingensborna, säger han. Jag har fått mycket stor frihet att använda både min utbildning och mina gåvor.

En av Ingmars gåvor är musiken. Innan han blev präst var han i många år verksam som författare av andliga sånger och psalmer. I det nya psalmbokstillägget finns tre av Ingmars psalmer med. Sång- och psalmförfattandet tänker han fortsätta parallellt med prästjobbet.

Kari Malmström

Porträttet

Livet väntar på Sussi

Hon kom till Brännkyrka församling för att hon var tvungen. Sjuttonåriga Sussi Flodman var dömd till tjugo timmars ungdomstjänst och det var här hon skulle "avtjäna straffet". Hon fick adressera kuvert, stapla stolar, dammsuga... Och hon fick nya vänner, vuxna som vill ge av sig själva, som gillar henne och tror på henne.

– Jag har haft kul här, folk är snälla, säger Sussi. Bea är jättegullig, hon hade till och med en present till mig nu idag när jag slutar.

Skol- och ungdomsprästen Bea Lönnqvist har varit Sussis kontaktperson och handledare under de tjugo timmarna, som fördelats på tre tillfällen. Idag är alltså sista gången.

Sussi är glad och skattig, spontan och avväpnande. Här finns en stark livsglädje och sorglöshet – men en hel del allvar och osäkerhet under ytan.

Hundar favoritdjur

Brännkyrkabladet träffar henne i Beas arbetsrum i Fruängens kyrka. Datorn står på. Sussi är ute på nätet. Hon letar efter sajter med hundar, pudlar helst. Vi tittar på pudlar i alla storlekar och färger. Sussis egen pudel heter Sixten, är tre år och bor hos farmor i Stureby.

Sussi själv bor med pappa Stefan i Högdalen. Hon förklarar nästan utan att få frågan att hon haft en ganska jobbig uppväxt, med slitningar i familjen,

FOTO: HÅKAN FLANK

Ungdomstjänsten i Brännkyrka församling gav Sussi en positiv skjuts mot framtiden.

skolk, drogproblem och vantrivsel med det mesta.

– Jag började med droger när jag var 13, och det var *inte* för att det var kul. *Ingen* börjar för att det är kul, men man ser ingen annan väg just då.

Nu har hon slutat, av egen kraft och vilja, och har drömmar om att bli psykolog, ungdomshjälpare – eller bartender! Steg ett är att försöka traggla sig genom gymnasiet. Hon började efter nian men hoppade av.

Men vad var det som hände sedan? Varför fick hon göra ungdomstjänst?

Sussi berättar att när hon höll på med droger så fungerade ingenting, varken med mamma eller pappa, och med mamma var det redan tidigare spant. Sussi hamnade i familjehem.

– Tja, och så gjorde jag en dum grej. Jag och en annan tjej försökte rymma, bland annat stängde vi in en kille och försökte sno en bil. Vi åkte fast, polisen kom, det blev rättegång och dom.

Sussi dömdes till att delta i socialtjänstens konsekvensprogram och att göra ungdomstjänst – ett straff som ju inte blev så tokigt. Hon valde kyrkan, utan att egentligen ha några förväntningar. De människor hon mötte var mer äkta och varma än hon någonsin vågat hoppas på.

Under tiden i Brännkyrka har Sussi hjälpt till lite i konfirmandarbetet – vilket var oväntat kul. Hon är själv inte konfirmerad, även om det var "ganska nära" att hon började

läsa som 14-åring.

– Men skulle jag tro på någonting skulle jag vara buddhist, det är mina föräldrar.

Mamma är från Thailand, pappa från Sverige.

"Det ska gå bra för mig"

Sussi gillar att umgås med kompisar, shoppa, laga mat, festa. Hos mamma har hon två småbröder, som hon älskar över allt annat. Hon är fast besluten att komma tillrätta med sitt liv och jobba framåt. Niclas, 23, och hennes pojkvän sedan snart ett år, stöttar alla hennes planer.

Och pappa finns där.

– Han blev nog väldigt ledsen när jag strulade som värst. Vi har egentligen en bra relation... vi har rest mycket, jag har varit i 15 länder, berättar hon.

– Det kommer att gå bra för mig! säger hon med energi om än med viss tvekan. I vårt tuffa samhällsklimat kan hon få möta många svårigheter, men hon har fina förutsättningar att klara av dem med de erfarenheter hon har.

Hela tiden bläddrar hon fram nya sajter på nätet, om pudlar mest, men hon gillar rottweiler också. Sussi har ingen dator hemma, så hon passar på här hos Bea. Och även om det är sista dagen, så vill Sussi gärna komma tillbaka till Brännkyrka. Därför känns det skönt att kunna säga: Du är alltid välkommen!

Kari Malmström

Vad är ungdomstjänst?

Ungdomstjänst är en brottspåföljd som innebär oavlönat arbete under ett visst antal timmar. 20 timmar är den lägsta nivån man kan dömas till. Arbetet utförs hos ideella organisationer, till exempel kyrkan. Påföljden kan endast bli aktuell för unga lagöverträdare, främst de under 18 år.

Det är socialtjänsten som ansvarar för att hitta platser åt dem som fått ungdomstjänst, samt att följa upp placeringarna. Brännkyrka församling är, genom prästen Beatrice Lönnqvist, en av socialtjänstens samverkansparter i arbetet med ungdomar i stadsdelen Hägersten. Via den kontakten har församlingen vid ett antal tillfällen tagit emot ungdomstjänstdömda.

På nya jobb

Tore blir fängelsepräst

Tore Nydevik lämnar i januari församlingen för att tillträda en tjänst i Östertälje församling utanför Södertälje. Där kommer han, förutom att utföra sedvanliga prästuppgifter, att arbeta som fängelsepräst på anstalterna Hall och Håga.

– Det känns som en spännande och viktig utmaning för mig som präst, detta att möta och bemöta människor som är inlåsta, som berövats sin frihet, säger han.

Tore bör vara väl skickad för

FOTO: HÅKAN FLANK

jobbet. Under sina tre år i Brännkyrka har han blivit mycket uppskattad både som lyhörd medmänniska och lågmäld – och ofta lite klurig – för-

kunnare. Tore gillar att inbjuda till samtal, utbyte av tankar, idéer och känslor.

Södertälje lockar av flera skäl. Tore tillbringar redan det mesta av sin lediga tid i fritids- huset där. Dessutom arbetar hustrun Ingegerd i Södertälje.

Tore avskedspredikar söndagen den 18 januari i Brännkyrka kyrka. Brännkyrkabladets läsare kan dessutom ta del av hans kolumn under vinjetten "Jag och Gud" på sidan 8.

Kari Malmström

Kan man "fira" begravningstjänst?

Ja, det kan man. Att fira betyder att högtidlighålla. Det är en gammal fin tradition att omgärda milstolparna i livet med en högtid. Det gäller dop, konfirmation, vigsel och även begravning. Förr kallade vi ibland dessa gudstjänster för förrättningar. Och prästen var officiant. Det är ett språkbruk hämtat närmast från byråkratiskt sammanhang. Att döpa, konfirmera, viga och begrava blir en fråga om att expediera, verkställa.

I kyrkan firar vi gudstjänst, dopgudstjänst, konfirmationsgudstjänst, vigselgudstjänst – och begravningstjänst. Självfallet firar vi inte att någon har dött. Men vi omger även döden med högtid. Vi tackar Gud för livet, för det liv som nått sitt slut, för det liv vi delar med varandra och för hoppet om det eviga livet.

Därför firar vi begravningstjänst.

Torkil Nilson

Fruängsmässan

Guds ord över en kopp kaffe – nyskapande gudstjänst som går hem

Hör du till dem som under året deltagit i Fruängsmässan i Fruängens kyrka? Du har då kunnat vara med i ett spännande försök med en helt ny utformning av söndagsgudstjänst.

Så här går det till: Först samlas man till kyrkkaffe/te med efterföljande samtal kring dagens texter, övning av psalmer och gemensam förberedelse av gudstjänsten, en kort mässa med nattvardsfirande.

De tre delarna – informell gemenskap, diskussion kring söndagens ämne och slutligen gemensam nattvard – utgör en helhet. Du får möjlighet att tillsammans med församlingens präster, musiker, diakoner och kyrkvårdar vara med och utforma gudstjänsten, dess inne-

FOTO: HÅKAN FLANK

håll, form och gestaltning. Ingen söndag blir den andra riktigt lik!

En gång i månaden är Fruängsmässan särskilt inriktad på barnen och då medverkar någon av församlingens barnkörer.

Under året har tidpunkten för mässan skiftat, från förmiddag med inledande ”kyrkfrukost” till kvällstid under som-

maren och nu till eftermiddag. Under våren fortsätter Fruängsmässan som tidigare. Välkommen in i gemenskapen!

TN/KM

Varje söndag i Fruängens kyrka

16.00 Kyrkkaffe/eftermiddagsté
17.00 Enkel mässa

Vad tycker du om den nya formen på Fruängsmässan?

Johan Hörnell, 19

Jag tycker att man känner sig mer delatig när man får vara med och diskutera innehållet och det är bra. Det är även roligt att det är mer musik.

Ritva Hult, 63

Det är kul med en lite modernare stil och längden på mässan känns lagom. Det

finns en större öppenhet och jag känner även att jag har ett behov av den närhet som skapas genom samtalet före.

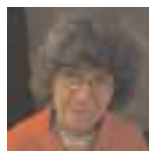
Ingeborg Söderqvist, 90

Den nya trosbekännelsen är fin och samtalet innan är bra då det skapas en möjlighet att tänka över och hinna reagera på dagens texter.

Däremot vill jag ha mässan 11.00 igen, det är väldigt besvärligt för mig att ta mig hit då det är mörkt ute efter 16.00.

Vad tycker du?

Kom till mässan och prata med oss direkt, eller skriv, ring, skicka e-post. Kontaktuppgifter hittar du på sidan 2 i tidningen.

Karin Öckerman, 71

Det är bra att den ligger lite senare på dagen, den passar bra som avslutning på söndagen och fungerar som en inre samling inför den kommande veckan.

Gabriella Ruggiu, 17

Det är bra att man försöker modernisera sig lite, det drar nog fler ungdomar. Det är

också bra med fiket före mässan, många dricker kaffe vid den tiden och det skulle nog bli för sent att ha det efteråt.

Henrik Bokedal TEXT OCH FOTO

Fredsgruppens novemberbasar succé även i år

Nästan 33 000 kronor blev resultatet av Fredsgruppens novemberbasar. Fredsgruppen riktar via Brännkyrkladet ett varmt tack till alla som skänkt saker till basaren, och till alla som kom!

Basarintäkterna används bland annat till fraktkostnader. Fredsgruppen har ständigt insamlingar på gång av kläder, skor, leksaker med mera, som skickas till behövande. Har du saker att skänka eller vill du veta mera om gruppens arbete, ring Gudrun Bergman, 647 03 26.

Vi söker dig!

som längtar efter och vill göra en frivillig insats som cafévärd eller cafévärdinna i Café Örtagården, Fruängens kyrka.

När då?

Under någon förmiddag eller eftermiddag i veckan eller någon gång då och då enligt planerat schema.

Intresserad?

Hör av dig till Birgitta E Andersson, diakon, tel 447 11 22 eller 0739-680 680.

Jag och Gud

För mig är Gud liksom en kompis

Tore Nydevik, präst:

18 år gammal bestämde jag mig för att bli kristen. Det skedde under semestern. När mina vänner fick reda på att jag blivit religiös satt vi en hel kväll på mitt rum och diskuterade igenom vad det betydde. Till slut gick dom lite besvikna, eftersom dom anade att våra fester nog inte skulle bli som förr. ”Vi gillade dig som du var, Tore”, sa en av mina kompisar. Så småningom blev det också slut med flickvännen. Så började mitt liv med Gud i ungdomen. Lite hårt för en ung man, men så var det på den tiden. Den kristna kulturen var annorlunda och avvikande. Inga svordomar, ingen sprit och ingen dans. Det var mönstret i den andliga tradition som fanns i mitt hem. Jag förlorade några kompisar men fick andra istället. Framförallt blev Gud liksom en kompis. Vi har nu haft ett ganska varierat förhållande under 40 år. Dagligen pratar vi med varandra. Åtminstone jag med honom. Ibland bråkar vi, eller stänger dörren för ett tag. Men ganska snart märker jag att vi är tillsammans igen.

Jag var aldrig något skolljus, men när jag blev kristen satte jag av någon anledning i gång att läsa böcker alldeles frivilligt. Det var som att hela livet plötsligt blev mycket intressant. Man kunde ju inte gå omkring och tro på Gud utan att förstå vem han var och vad han hade gjort och vad han ville med människors liv. Så jag läste, överallt, när jag väntade på bussen eller tog en promenad. Folk började kalla mig för filosofen. Så småningom läste jag till präst.

Det är fortfarande så, att Gud är min kompis, någon jag umgås med och har ett ganska barnsligt förhållande till, samtidigt som jag inser att han ju är helt annorlunda och omöjligt att förstå. Jag ber gärna till honom och har en inre dialog om vardagens små och stora händelser, som om han skulle bry sig om det, vilket jag tror att han gör.

Men för att han inte skall bli för banal och lik ”skäggiga gubben på molnet” så måste jag fundera och tänka på honom i filosofiska och teologiska termer. Han har ju faktiskt skapat ett universum utan gräns, om han nu finns. Att läsa teologi och tänka kring min tro är för mig ett sätt att vara tillsammans med Gud, den helt annorlunda. Jag tror inte att han ”finns”, som ett objekt, som vi kan ta på och granska, men jag tror att det är i honom vi lever och rör oss och är till och att han uppenbarar sig som en personlig kraft i vårt inre och i vår gemenskap.

När jag haft ett sånt där skov av djupa tankar om Gud, och han verkar bli för svår, då läser jag gärna ett evangelium om Jesus för att få ner honom på jorden. I människogestalt blir han mer fattbar och närvarande igen. Jag tar rollen som Jesu lärjunge och han tar mej med på en vandring bland vanligt folk, utstötta, sjuka, högfärdiga, rädda och maktgalna. Så håller vi på Gud och jag. Det är fortfarande lika spännande att leva med honom, och att söka hans spår i tillvaron.

Nu är jag dessutom präst och på det viset representant för den organisation som idag och här förkroppsligar honom på jorden. Inte helt lätt alla gånger eftersom ”firman” då och då blir alltför mänsklig, men som så mycket annat som har med Gud att göra tycks han ha gett oss människor i uppgift att söka det som innerst inne ändå gör livet värt att leva och spännande att undersöka.

Ibland har jag tänkt att det finns en parallell mellan den materiella och den andliga världen. Bägge kan tyckas enkla och självklara tills vi börjar utforska dem. Då djupnar tillvaron till en hemlighetsfull gåta där det blir oändligt stort att vara människa med rätt att tänka och känna.